

FS 5c: Vår broder Glock har vandret hen

Så slår min Glock nu locket till (1770)

Vår broder Glock har vandret hen
den vei som ingen kjenner.
Ved graven står nå kun igjen
ditt krus og dine venner.
Ditt liv ble kort, men best av alt:
Du levde før du døde,
og nå er du med ære kalt
til Bacchi morgenrøde !

Du drakk så druen lo og gråt
og enset knapt nok pusten.
Din kropp ble stor og tung og våt,
men røsten aldri rusten;
den sang oss hen til Bacchi favn
og sviktet aldri tonen,
og du er gitt et æresnavn
der fremst i prosesjonen !

I Ordenssalen lød den titt,
din tunge støpt av honning !
Nå skal den lyde høyt og vidt
for Bacchus og hans dronning !
Vi minnes deg med hatt og stav
ved musiker og fane !
Ble paradiset også grav
og vellysten din bane ?

Ditt krus er fylt for siste gang
av blomsterflor fra marken,
det høver seg din stand og rang
for møtet med monarken !
En siste skål for venners venn,
vi senker marskalkstaven
og risler edle dråper hen
som tårer over graven !

En av de mange trofaste tjenere i Bacchi Ordenskapitel skal følges til graven. Broder Johan Glock var herold (utroper), og den som kalte brødrene til prosesjoner.

Dette er den første Bellman-vise jeg skrev om til norsk, og da må jeg komme med en innrømmelse: Det var melodien jeg falt for!

Antall svenske vers: 4

© Freddie Langrind

